

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm || Martii Et Aprilis

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10259

De S. Ermigildo rege ac martyre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77384](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77384)

* Hermenigildi

VITA S. *ERMIGILDI FILII REGIS WVISI
GOTTHORVM, PER D. GREGORIVM PAPAM*Scripta, lib. 3. Dialog. cap. 31.*

13. Aprilis.

Hermenigildum conuertit Leander Epif.

Icut multorum, qui ab Hispaniarum partibus veniunt, relatione cognouimus, nup̄r Ermigildus rex, Liugildi regis Vuisigothorum filius, ab Arriana h̄eresi ad fidem catholicam viro reuerendissimo Leandro Hispalitano episcopo, dudum mihi in amicitijs familiariter iuncto, pr̄dicante conuersus est. Quem pater Arrianus vt ad eandem h̄eresim rediret, & pr̄mijis suadere, & minis terrere conatus est. Cumque ille constantissimē responderet, nunquam se verā fidem posse relinquere, quam semel agnouisset, iratus pater, eū priuauit regno, rebusq; expoliavit omnibus. Cumque nec sic virtutem mentis illius emollire valuisset, in ar-

Mittitur in carcerem.

cta illum custodia concludens, collum manusque illius ferro ligauit. Cœpit itaq; idem Ermigildus rex iuuenis terrenum regnum despicerē, & forti desiderio cœlestē quærens, in cilicijs vinculatus iacens, omnipotenti Deo ad confortandum se preces effundere, tantoque sublimiùs gloriam transeuntis mundi despicerē, quanto & religatus agnouerat nil fuisse, quod potuerit auferri.

Communione Arriana respuit.

Superueniente autem paschalis festiuitatis die, in tempesta noctis silentio ad eum perfidus pater Arrianum episcopū misit, vt ex eius manu sacrilegę consecrationis communionem perciperet, atque per hoc ad patris gratiam redire mereretur. Sed vir Deo deditus, Arriano episcopo venienti exprobrauit vt debuit, eiusque à se perfidiā dignis increpationibus repulit: quia etsi exteriùs iacebat ligatus, apud se tamen in magno mentis culmine stabat securus. Ad se itaque reuerso episcopo Arrianus pater infremuit, statimque suos apparitores misit, qui constantissimum confessorē Dei illic, vbi iacebat, occiderēt: quod & factum est. Nam mox vt ingressi sunt, securim cerebro eius infigentes, vitam corporis abstulerunt: hocque in eo valuerunt perimere, quod ipsum quoque, qui peremptus est, in se confiterat despexisse. Sed pro ostendenda vera eius gloria, sup̄na quoque non defuere miracula. Nam cœpit in nocturno silentio psalmodiæ cantus ad corpus eiusdem regis & martyris audiri: atque idēo veraciter regis, quia & martyris.

Perimitur in carcere.

Quidam etiam ferunt, quod illic nocturno tempore accensę lampades apparebant: vnde & factum est, quatenus corpus illius, vt videlicet martyris, iure à cunctis fidelibus venerari debuisset. Pater verò perfidus & paricida, commotus poenitentia hoc fecisse se doluit, nec tamen vsque ad obtinendam salutem. Nam quia vera esset catholica fides, agnouit: sed gentis suę timore perterritus, ad hanc peruenire non meruit. Qui oborta aegritudine, ad extrema perductus est, & Leandro episcopo, quem priùs vehementer afflixerat, * Richardum regem filium suum, quem in sua h̄eresi reliquerat, commendare curauit, vt in ipso quoque talia faceret, qualia & in fratre suis exhortationibus fecisset. Qua commendatione expleta, defunctus est.

Miracula sunt.

Post cuius mortem Richardus rex non patrem perfidum, sed fratrem martyrem sequens, ab Arriana h̄ereseos prauitate conuersus est. Totam quoque Vuisigothorum gentem ita ad veram perduxit fidem, vt nullum in suo regno militare permetteret, qui regni Dei hostis existere per h̄eticam prauitatem non timeret. Nec mirum, quod vere fidei pr̄dicator factus est, qui frater est martyris: cuius hunc quoque merita adiuuant, vt ad omnipotentis Dei gremium tam multos reducat. Qua in re considerandum nobis est, quia totum hoc agi nequaquam posset, si Ermigildus rex pro veritate mortuus non fuisset. Nam, si eut scriptum est, Nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet. Si autem mortuum fuerit, multum fructum afferit: hoc fieri videmus in membris, quod factum scimus in capite. In Vuisigothorum etenim gente vnus mortuus est, vt multi viuerent: & dum vnum granū fideliter cecidit, ad obtinendam fidem animarum seges multa surrexit. Hactenus S. Gregorius. Porro Sigebertus in Chronicis Anno Christi 583. scribit Hermenigildum filium Sigeberti regis Francorum duxisse vxorem, & per eam conuersum ad orthodoxam fidem (haud dubie opera Leandri Episcopi). Deinde anno Christi 586. Hermenigildum à patre damnatum exilio, & anno 589. in carcere securi occisum.

* Recchardum

Recchardus rex ex Arriano fit Catholicus.

Iohan. 12.